

MEMÒRIA GENERAL DEL PROJECTE DE DECRET DE DESPLEGAMENT DE LA LLEI 13/2015, DEL 9 DE JULIOL, D'ORDENACIÓ DEL SISTEMA D'OCUPACIÓ I DEL SERVEI PÚBLIC D'OCUPACIÓ DE CATALUNYA, EN L'ÀMBIT DE LA CONCERTACIÓ TERRITORIAL

1) Context de la disposició

L'article 152 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix la competència de la Generalitat per a la promoció de l'activitat econòmica a Catalunya, i la competència compartida sobre l'ordenació d'aquesta activitat.

Així mateix, l'article 170 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals, que inclou en tot cas les següents polítiques actives d'ocupació, la formació de les persones amb demanda d'ocupació i dels treballadors en actiu, i també la gestió de les subvencions corresponents; les qualificacions professionals a Catalunya; la intermediació laboral, que inclou la regulació, l'autorització i el control de les agències de col·locació amb seu a Catalunya, i la potestat sancionadora de les infraccions de l'ordre social, en l'àmbit de les seves competències.

D'altra banda, l'article 84 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix les competències pròpies dels governs locals entre les quals es troben, en el seu apartat i), la regulació de l'establiment d'autoritzacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turística i foment de l'ocupació.

Així mateix, l'article 114 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, en les matèries de competència executiva, la gestió i la especificació dels objectius als que es destinen les subvencions estatals i comunitàries europees territorialitzables així com la regulació de les condicions d'atorgament i la gestió, incloent-hi la tramitació i la concessió.

L'aprovació de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, ha de suposar un important canvi del marc institucional en relació a la planificació i implementació a nivell territorial de les polítiques actives d'ocupació. Una de les novetats importants que introdueix la Llei en el seu article 15, és la que es refereix a la concertació territorial per tal de facilitar l'encaix en el territori, la coordinació i la integració de les actuacions ocupacionals previstes al Pla de desenvolupament de les polítiques d'ocupació, així com a la necessitat de proveir d'assistència tècnica i financera per a dur a terme els projectes i mesures previstos en les estratègies territorials.

D'acord amb l'article 15.6 de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, la concertació territorial ha de comprendre la diagnosi, la coordinació, la integració i la proposta de planificació. Així mateix, pot servir per a gestionar o

executar les polítiques d'ocupació d'acord amb els criteris que estableixi el Pla de desenvolupament de les polítiques d'ocupació vigent.

En l'apartat cinquè d'aquest mateix article, quan es refereix al resultat de la concertació territorial, preveu que *“el resultat de la concertació territorial ha de consistir en estratègies, plans o qualsevol altre instrument de planificació territorial, en endavant estratègies territorials, que fomentin l'ocupació i el desenvolupament econòmic i que coordinin les iniciatives públiques i privades destinades a la creació d'ocupació”*.

Aquest mateix article 15, estableix en el seu apartat primer que per assolir aquest objectiu, el departament competent en matèria de treball i el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya han de promoure la concertació territorial amb les administracions locals, les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de Catalunya, i, si escau, les entitats representatives de cada territori.

D'acord amb l'establert a l'article 15.4 de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, especialment si es té en compte l'establert als articles 1.g) i 3.g) d'aquesta Llei, i el que disposa l'article 84 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, s'ha de reconèixer el rol competencial en l'àmbit de foment de l'ocupació de les administracions locals.

El Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, com a organisme autònom de la Generalitat de Catalunya, exerceix les competències en matèria de polítiques d'ocupació i, com a centre de governança del sistema d'ocupació de Catalunya, cerca procediments més cooperatius i participatius per tal de garantir que les entitats que componen el sistema d'ocupació de Catalunya es relacionin i actuïn de manera coordinada per a planificar i, si s'escau, gestionar les polítiques d'ocupació, i optimitzar l'ús dels recursos disponibles evitant duplicitats. Tant la cooperació com la coordinació hauran de tenir especialment en compte els serveis i els programes ocupacionals de les administracions locals.

Donada la diversitat del territori català, i el seu diferent grau de maduresa respecte la cultura i la tradició de cooperació i concertació, els processos de concertació territorial i les respectives estratègies territorials derivades de la concertació territorial podran tenir diferents àmbits territorials d'actuació, des del municipal, el comarcal, el supracomarcal i àmbits diferents amb una realitat econòmica i ocupacional diferenciada, tal i com contempla la Llei, i desplegar-se arreu de Catalunya atenent aquesta diversitat i a la maduresa dels processos de concertació territorials.

D'acord amb l'anteriorment exposat, cal dir que l'enfocament de les polítiques actives d'ocupació i de desenvolupament econòmic local que estableix la Llei 13/2015 del 9 juliol, i que mitjançant aquest decret es desenvolupa, respon a un conjunt de pràctiques que des de fa anys s'estan implementant arreu de tota Catalunya, de manera desigual i asimètrica en funció del grau de maduresa dels processos de cooperació, col·laboració i concertació existents en cadascun dels territoris en els que aquests processos s'estan desenvolupant.

Aquest enfocament, que es centra en construir les polítiques des dels diferents territoris de Catalunya amb els objectius de crear ocupació de qualitat, diversificar l'activitat econòmica dels

territoris i millorar la qualitat de vida de les poblacions locals i territorials, respon fonamentalment a principis com la integració de les polítiques ocupacionals i la col·laboració entre les administracions locals, les organitzacions sindicals i empresarials amb la condició legal de més representatives a Catalunya i, si escau, d'altres agents institucionals i actors rellevants i arrelats per al desenvolupament socioeconòmic dels territoris; la gradació pel que fa a la seva posada en marxa; el respecte per l'autonomia local; el reconeixement de la diversitat geogràfica i l'existència de diferents realitats socioeconòmiques als territoris de Catalunya; l'increment de la participació dels col·laboradors socials i la responsabilització dels actors locals tant públics com privats; la integració, de baix a dalt, de les diferents polítiques que a escala territorial incideixen en el desenvolupament dels territoris i en la seva ocupació atenent prioritàriament als vectors social, econòmic i mediambiental; l'orientació de les polítiques cap els col·lectius més vulnerables i més desfavorits; l'aposta per la petita i la mitjana empresa generadores d'ocupació, i la integració dels diferents sectors productius existents a nivell territorial per a la prioritització dels seus sectors emergents.

D'altra banda, la concertació territorial per al desplegament d'estratègies territorials d'ocupació i desenvolupament socioeconòmic als diferents territoris de Catalunya, requereix de la participació de les administracions locals, les organitzacions sindicals i empresarials amb la condició legal de més representatives a Catalunya i, si escau, d'altres agents institucionals i actors rellevants i arrelats per al desenvolupament socioeconòmic dels territoris. Però per arribar a la concertació territorial i que aquesta doni lloc a l'elaboració de les estratègies territorials, serà necessari la creació de veritables espais de col·laboració, cooperació i consens als diferents àmbits territorials establerts a la Llei, no només per tal que puguin donar lloc a acords de concertació, sinó perquè, com a tals, puguin constituir-se en una xarxa de relacions estable de les administracions locals, les organitzacions sindicals i empresarials amb la condició legal de més representatives a Catalunya i, si escau, d'altres agents institucionals i actors rellevants i arrelats per al desenvolupament socioeconòmic dels territoris per induir els processos de canvi que han determinat impulsar de manera concertada. Aquest lideratge ha estat exercit principalment, des mitjans dels anys vuitanta, per les administracions locals i territorials i així ho reconeix la Llei 13/2015, de 9 de juliol, en el seu article 15.4, relacionat amb la disposició addicional vuitena, quan diu que *"el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya ha d'iniciar, amb les administracions locals, un procés d'impuls i de coordinació de fórmules organitzatives de nova constitució establertes sota qualsevol forma jurídica prevista per la legislació local, cercant sempre la màxima eficàcia i eficiència del sistema"*.

Aquestes experiències han estat objecte d'anàlisi i d'avaluació en els últims anys i totes aquestes avaluacions, realitzades als anys 2010, 2011, 2013 i 2016, recomanen que els processos de concertació territorial haurien de tenir en compte les següents qüestions fonamentals: que la política de concertació ha de definir de manera clara des de l'inici quin és el seu propòsit; que la motivació dels actors a la concertació no hauria de basar-se de manera principal en la captació de recursos (pseudopartenariats); que és convenient que hi hagi una referència vàlida des de l'inici pel que fa al pressupost disponible per tal de controlar les expectatives; que la configuració de l'àmbit territorial hauria de tenir en compte, però no sotmetre's, al criteri de la delimitació administrativa com a criteri per a l'aplicació de l'enfocament establert a la Llei 13/2015, de 9 de juliol; que el

partenariat o associació territorial derivada de la concertació territorial s'hauria de definir en funció del territori i d'un projecte a mig i llarg termini que, bàsicament, generi compromisos institucionals, públics i privats, per a portar a terme una estratègia d'interès compartit; i que el mecanisme de la subvenció anual és contradictori amb la naturalesa dels programes ocupacionals i de desenvolupament econòmic local, que haurien de tenir un marc de continuïtat previsible i estable per períodes superiors als d'un any.

Finalment, aquests estudis i avaluacions proposen i destaquen la necessitat d'una relació més contractual entre el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i els actors territorials així com el manteniment de la diversitat de models d'organització i gestió de la cooperació i concertació entre els actors públics i públic i els agents socials i econòmics dels diferents territoris de Catalunya. Això hauria de suposar modificar la relació entre el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i els actors territorials que concerten les estratègies territorials que actualment és la de «client-proveïdor» i avançar cap a una relació de «socis».

La Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, també estableix el concepte de governança per tal d'aconseguir la interacció entre tres actors: les administracions, les organitzacions sindicals i empresarials amb la condició legal de més representatives a Catalunya i, si escau, d'altres agents institucionals i actors rellevants i arrelats per al desenvolupament socioeconòmic dels territoris. Una nova forma de govern dinàmic, reticular o en xarxa, amb procediments més cooperatius i que fa especial èmfasi en la participació, entesa com un procés que comprèn no només una manera de funcionar que estructura les relacions dels diferents actors que intervenen en la presa de decisions sobre les polítiques públiques d'ocupació sinó que principalment persegueix que la formulació de les polítiques es faci amb els territoris per tal que estiguin ben orientades a les persones, a les empreses, als sectors i als territoris.

Finalment, l'article 15.10 de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, estableix que la formalització del suport del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya a les estratègies territorials s'haurà d'establir mitjançant contractes programa o altres instruments jurídics adequats de col·laboració i cooperació amb les entitats que conformen les estratègies territorials, per tal de fer possible el disseny, la planificació, l'execució, la gestió, el seguiment i l'avaluació de les polítiques públiques d'ocupació de les estratègies territorials.

La dimensió territorial de les polítiques d'ocupació en l'Estratègia Europea d'Ocupació

D'altra banda, aquesta disposició respon a les recomanacions fetes per la Unió Europea des de l'any 1.997 (Cimera de de Luxemburg de novembre de 1997, on comença l'Estratègia Europea d'Ocupació, Cimera de Cardiff de juny de 1998, Cimera de Colònia de juny de 1999, Cimera de Lisboa de març de 2000, Cimera de Niça de desembre de 2000, Cimera d'Estocolm de març de 2001, Cimera de Barcelona de març de 2002, i les Cimeres de Brussel·les de 2003, 2005 i 2010) fins arribar a l'Estratègia Europa 2020 de la Unió Europea acordada en la Cimera de Brussel·les de 2010.

El **Consell Europeu de Lisboa** (març de 2000) fixa per a la Unió Europea l'objectiu estratègic de “convertir-se en l'economia basada en el coneixement més competitiva i dinàmica del món, capaç de créixer econòmicament de manera sostenible amb més i millors ocupacions i amb major cohesió social i respecte pel medi ambient”.

En aquest sentit, cal assenyalar la importància atorgada en la Cimera de Lisboa per aconseguir aquest objectiu estratègic, a la interacció entre les polítiques social, econòmica i d'ocupació, i en la mobilització de tots els actors implicats, a la vegada que s'establia un mètode obert i reforçat descrit com un “plantejament totalment descentralitzat d'acord amb el principi de subsidiarietat, en el que la Unió, els Estats membres, els nivells regionals i locals, així com els interlocutors socials i la societat civil, participaran activament mitjançant distintes formes de col·laboració”. Aquesta orientació ha estat reforçada i s'ha consolidat amb posterioritat en les Cimeres de Brussel·les de 2005 i amb posterioritat en l'Estratègia Europea d'Ocupació en el marc de la Estratègia Europa 2020.

En aquest marc general, la dimensió territorial de l'ocupació es va abordar ja de forma específica en una de les Directrius que en matèria d'ocupació va establir la Comissió Europea per a l'any 2002 que incideix sobre la importància de la intervenció pública en l'àmbit regional i local, així com sobre el paper de la societat civil. En concret en la seva directriu 11 “Estratègia Europea d'Ocupació: acció regional i local per l'ocupació” on s'estableix que, els Estats membres hauran de:

- Integrar on sigui apropiat, en la política general d'ocupació, la dimensió regional.
- Encoratjar a les autoritats regionals i locals a establir estratègies per a creació d'ocupació a nivell local, i promoure partenariats per a aquesta fi amb tots els actors implicats, inclosos els representants de la societat civil.
- Promoure el desenvolupament competitiu de l'economia social, així com de la seva capacitat per crear ocupacions, especialment a través de la provisió de béns i serveis no satisfets pel mercat.
- Reforçar el paper dels serveis públics d'ocupació per detectar oportunitats d'ocupació en l'àmbit local.

Cal dir que, ja amb anterioritat, la Comissió va impulsar diferents comunicacions sobre l'existència d'una dimensió territorial i local de les polítiques d'ocupació (Comissió Europea, 2000.a i Comissió Europea, 2001) i específicament proposava com a objectius de les estratègies territorials d'ocupació, el desenvolupament de l'ocupació en un territori determinat mitjançant un conjunt integrat de mesures i un pla d'acció sustentat en els següents punts: delimitació d'un àmbit local o territorial; l'establiment d'un diagnòstic local de punts forts i dèbils; la identificació dels actors potencials i el desenvolupament de mecanismes per a coordinar la seva participació i recollir les seves aportacions; l'anàlisi de les oportunitats i dels perills en relació amb l'ocupació en el territori

en qüestió; i la participació de les autoritats regionals mitjançant els seus corresponents Plans (Comissió Europea, 2001).

L'Estratègia Europea d'Ocupació dins de l'Estratègia Europa 2020

L'Estratègia Europa 2020, adoptada pel Consell Europeu el 17 de juny de 2010, pretén crear a escala europea les condicions per a una recuperació de l'economia europea per al 2020 basada en un creixement intel·ligent, sostenible i inclusiu i una major coordinació entre les polítiques regionals, estatals i europees.

Així, identifica tres prioritats principals per a reforçar l'economia europea i afrontar les obligacions de la mundialització, l'escassetat dels recursos i l'envelliment de la població: desenvolupar una economia basada en el coneixement i la innovació; promoure una economia renovable més ecològica i més competitiva i un creixement inclusiu, i donar suport a una economia creadora d'ocupació i de cohesió social i territorial.

L'estratègia europea es marca també com a objectiu central remoure els obstacles a la participació de les dones en el mercat laboral i insta a posar en marxa mesures destinades a eliminar les bretxes de gènere en l'ocupació, a promoure una millor conciliació de la vida privada i laboral entre homes i dones al llarg de llur cicle vital, i també a combatre totes les formes de violència contra les dones, entre les quals hi ha l'assetjament en el lloc de treball.

En les seves conclusions del 28 de juny de 2013, el Consell Europeu assenyala que cal reforçar la dimensió social de la Unió Econòmica i Monetària i que s'ha de destacar en aquest context, el paper clau de les autoritats regionals i locals així com el paper dels interlocutors socials i econòmics i de la societat civil en la perspectiva d'aconseguir els objectius que s'han proposat per al 2020.

És aquest context europeu i, específicament seguint les orientacions i directrius que desenvolupen l'Estratègia Europea d'Ocupació pel que fa referència a què cal fer, amb qui fer, com fer-ho i com aplicar les polítiques d'ocupació d'on es deriven els principis de la descentralització; la subsidiarietat i la coresponsabilitat; la territorialització de les polítiques d'ocupació; la integració, de baix a dalt, de les diferents polítiques que a escala territorial incideixen en el desenvolupament dels territoris i en la seva ocupació; l'impuls de les estratègies territorials d'ocupació i desenvolupament local; la participació i les noves formes de governança on pugin participar i cooperar, col·laborar i concertar les estratègies territorials la Generalitat de Catalunya, les administracions locals, les organitzacions sindicals i empresarials amb la condició legal de més representatives a Catalunya i, si escau, d'altres agents institucionals i actors rellevants i arrelats per al desenvolupament socioeconòmic dels territoris el que contextualitza, motiva, justifica i dona carta de naturalesa, entre d'altres exposats en aquesta Memòria, el contingut dispositiu d'aquest Decret de desplegament de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, en l'àmbit de la concertació territorial.

2) Justificació de la necessitat de la disposició i adequació de la norma als fins que es persegueixen i inclusió al Pla normatiu de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per als anys 2019-2020.

La disposició final primera, anomenada “Desplegament”, de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, estableix que el Govern ha de desplegar els aspectes relacionats amb l'àmbit de la concertació territorial.

El desplegament de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, ha de permetre impulsar un nou model de concertació territorial de les polítiques d'ocupació que les faci més efectives i properes al territori.

El desplegament de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya en l'àmbit de la concertació territorial ha de contribuir, a través del Sistema d'Ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, al dret subjectiu a l'ocupabilitat de les persones regulat a l'article 1.d) de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del Sistema d'Ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya.

La disposició addicional sisena de la Llei 13/2015, del 9 de juliol, estableix explícitament que el Govern ha de tendir a reduir la subvenció com a mecanisme de relació amb les entitats del sistema d'ocupació de Catalunya, i fomentar l'establiment de contractes programa o concerts per a garantir l'estabilitat a mitjà termini de les polítiques i de les diferents entitats del sistema.

En aquest context es justifica la intervenció per a una regulació, actualment inexistent, de les condicions per impulsar la concertació territorial de les polítiques d'ocupació que les faci més eficaces, efectives i properes als territoris.

El Projecte de decret de desplegament de la Llei 13/2015, de 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, en l'àmbit de concertació territorial està inclòs en el Pla normatiu de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per als anys 2019-2020, aprovat per Acord de Govern de 24 d'abril de 2019 i publicat en el Portal de la Transparència de la Generalitat.

3) Marc normatiu en que s'insereix el projecte de disposició

El **marc normatiu general** en que s'insereix aquest projecte de decret és el següent:

- Articles 114, 152 i 170 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- Llei 39/2015, d'1 octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

- Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
- Llei 40/2015, d' 1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.
- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.
- Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.
- Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes del sector públic.
- Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades.
- Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
- Llei 29/2010, de 3 agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya.
- Decret 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
- Decret 289/2016, de 30 d'agost, de reestructuració del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.
- Decret 323/2016, de 29 de novembre, de modificació del Decret 289/2016, de 30 d'agost, de reestructuració del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.
- Decret 71/2015, de 12 de maig, de reestructuració del Servei d'Ocupació de Catalunya.

El **marc normatiu específic** en que s'insereix aquest projecte de decret és el següent:

- Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya.

4) Relacions de disposicions afectades i derogacions resultants

Disposicions desplegadas:

- Llei 13/2015, del 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya.

Disposicions derogades: cap

5) Competència de la Generalitat sobre la matèria

L'article 152 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix la competència de la Generalitat per a la promoció de l'activitat econòmica a Catalunya i la competència compartida sobre l'ordenació d'aquesta activitat.

Així mateix, l'article 170 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals, que inclou en tot cas les polítiques actives d'ocupació, amb la formació de les persones amb demanda d'ocupació i dels treballadors en actiu, i també la gestió de les subvencions corresponents; les qualificacions professionals a Catalunya; la intermediació laboral, que inclou la regulació, l'autorització i el control de les agències de col·locació amb seu a Catalunya, i la potestat sancionadora de les infraccions de l'ordre social, en l'àmbit de les seves competències.

Finalment, l'article 114 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, en les matèries de competència executiva, la gestió de les subvencions estatals i comunitàries europees territorialitzables, incloent-hi la tramitació i la concessió.

6) Audiències públiques prèvies

D'acord amb l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques *"amb caràcter previ a l'elaboració del projecte [...] de reglament, s'ha de substanciar una consulta pública"*.

En aquest sentit, cal tenir present que la tramitació del present Projecte de decret ja es va iniciar l'any 2017, efectuant-se la consulta pública prèvia. En efecte, en data 10 d'octubre de 2017 es va comunicar al Govern, la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret de desenvolupament de la concertació territorial en l'àmbit d'ocupació. Aquesta consulta va estar penjada al Portal Participa de la Generalitat de Catalunya des del 20 d'octubre de 2017 fins el 13 de novembre de 2017, ambdós inclosos, sense que es fessin consideracions ni aportacions, com s'acredita amb l'oportú certificat. Aquest tràmit es va efectuar, en efecte i com preceptua la norma, molt abans de tenir un projecte de decret elaborat.

Superat el tràmit de consulta pública prèvia, el fet cert és que l'aplicació del 155 de la Constitució Espanyola va aturar la tramitació de totes les disposicions normatives en tràmit, entre aquestes, el Projecte de decret de desenvolupament de la Llei 13/2015, de 9 de juliol, en l'àmbit de la concertació territorial.

Actualment, i represa la tramitació del Projecte de decret en qüestió, es considera que no és necessari tornar a realitzar el tràmit ja efectuat.

D'una altra banda, cal analitzar la consulta prèvia prevista a l'article 69.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

De conformitat amb l'article 69.1 d'aquesta Llei, *"Les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera*

pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu".

Al respecte de la necessitat d'aquest tràmit participatiu al qual es refereix l'article 69.1 de la Llei 19/2014, cal manifestar que es prescindeix d'aquest tràmit, per la urgència en la tramitació i pel fet que no es considera necessari tenint en compte que es va efectuar el tràmit de consulta pública prèvia de l'article 133 de l'LPAC, que es preveu la realització dels tràmits d'informació pública i audiència i el compliment de les obligacions de publicitat activa que recull la mateixa Llei 19/2014. S'ha donat compliment, en conseqüència, a la reiterada doctrina de la Comissió Jurídica Assessora en relació amb aquest tràmit participatiu (entre d'altres, dictàmens 115/2017, 227/2017, 237/2017 i 275/2017).

En qualsevol cas, el motiu principal pel qual es considera que no és necessària la tramitació de la consulta prèvia de l'article 69.1 seria el fet que (com ja s'ha recollit a la present memòria), s'han fet consultes i reunions institucionals amb les entitats del sistema d'ocupació de Catalunya per l'impuls i desenvolupament de l'àmbit de la concertació territorial, amb la qual cosa, s'ha donat l'oportunitat a les organitzacions, associacions o subjectes afectats per la norma per tal que es posicionin i aportin valoracions al respecte de la intenció de regular la concertació territorial.

Alhora, convé no oblidar que durant la tramitació del Projecte de decret es farà públic al Portal de la Transparència de la Generalitat de Catalunya tots els tràmits, documentació i esborrany del Projecte de decret, i es realitzaran els oportuns tràmits d'audiència i informació pública, ocasió en la qual també els ciutadans i sectors afectats es podran pronunciar, com a garanties procedimentals de la participació ciutadana.

7) Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència

D'acord amb l'article 67.1 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, es considera que aquest Projecte de decret s'ha de sotmetre al tràmit d'audiència pública mitjançant les institucions que es relacionen a continuació, per un termini de quinze dies hàbils:

Organitzacions empresarials amb la condició legal de més representatives a Catalunya:

- FOMENT
- PIMEC

Organitzacions sindicals amb la condició legal de més representatives a Catalunya:

- CCOO
- UGT

Associacions municipalistes

- Federació de Municipis de Catalunya (FMC)
- Associació de Catalunya de Municipis (ACM)

8) Procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública.

D'acord amb l'article 68 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, aquest Projecte de decret s'ha de sotmetre al tràmit d'informació pública, per un termini de quinze dies hàbils, atès que el contingut afecta a la ciutadania i els usuaris del sistema d'ocupació de Catalunya.

Barcelona,

Mercè Garau i Blanes

Directora del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya